

1911-04-28

Ophavsmand/nøgleperson

Carl Jacobsen

Type:
Note

Dokumentindhold

Carl Jacobsens notater om Laura Jacobsens sidste tid

Sprog:
Dansk

Transskription

Tilblivelsessted:
Ny Carlsberg, København

Laura Jacobsen

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):
Carl Jacobsens brevpapir. Jacobsen
med 'k'.

I dag er det klart at det lakker stærkt imod Enden og hun selv synes kun at tale om og tænke paa sin Død som ganske nær forestaaende. Den 29 August feirede hun sammen med hele Familien hos Paula. I Begyndelsen af September sagde hun at det var saa længe siden at hun havde seet Andreas Weis og at hun gjerne vilde see ham en Gang førend sin Død.

Omtalte personer:
Laura Jacobsen

Der blev da bedet et lille Selskab Fredag

Arkivplacering:
Vagn Jacobsen Arkiv, æske 2.
000031870/000007573

Det blev det sidste Selskab og den sidste af den lang Række Fredage. "Fredagene" som endnu i 1870 var "Onsdage" var allerede i Brug i 1871. Den 17 Februar 1871 var en Fredag og der var stor Aftenforsamling, da min Fader og jeg kom hjem til Aften efter at

Emneord:
Laura Jacobsen

at have indviet det første Ny Carlsberg (Mellembryggeriet) med det første Bryg

Kort efter Selskabet med A. W. blev min Moder syg og maatte gaa til sengs og kom nu ikke ned i Stuerne.

Hun blev dog stadig bedre indtil hun [12]-10-10 om Onsdagen fik et saa stærkt Anfald at vi troede at det var Døden.

Hun rettede sig dog hurtigt i de følgende Dage; men da hun senere kom op kunde hun ikke staae eller gaae uden hjælp.

..dag 24[senere tilskrevet, ikke af CJ] -12-10 Dagen efter mit store Møde i Forskjønnelsesforeningen blev hun baaret ned i Dagligstuen og vi feirede sidste gang Juleaften sammen.

Hun var nu saa flink og saae saa rask ud som hun ikke havde seet saa godt ud længe.

Fredag d. 13de Januar sad hun i sin Stol i Dagligstuen da jeg besøgte hende

Lørdag d 14 saae jeg hende ikke. Hun fik om Aften et "Anfald" (Svimmelhed eller Besvimelse) og maatte holde Sengen, men var derefter i øvrigt ret flink og saae, som sædvanlig, godt ud. Dog var hun nu næsten stokdøv.

I Onsdags 18ⁱ havde hun været lidt uklar om Natten, men hun var ret flink da jeg om Formiddagen besøgte hende.

Fredag 20. Hun har haft et Anfald. Det er Pulsens som slaar uregelmæssigt

Jeg besøgte hende Kl. 11½ hun talte meget fornuftigt og saa godt ud. Men hun var saa døv at jeg maatte skrive paa Tavlen og dog kunde hun ikke samle det rigtigt

Hun rettede sig imidlertid i de følgende Dage, men var dog ofte , dog ikke anderledes end at hun ogsaa ofte havde lyse Øieblikke og kunde tage Bestemmelser, navnlig om bortgivelse af sine Eiendele. Hun kom senere lidt op og kunde sidde nogle (4) Timer i en Stol i "Sovekammeret" ved siden af hendes

Endnu i Søndags den 23 April og i Mandags var hun saa livskraftig, at man kunde tro at hun endnu kunde leve en Tid.

Natten imellem Mandag d 24de og Tirsdag blev hun meget daarlig. Lauritz Djørup som blev tilkaldt

om Morgenen mente at Lungen var lidt angrebet og at der var noget Influenza kommen til. Der var stærk Feber Pulsens en Tid paa 120 og Temperatur nær ved 40°

Onsdag Morgen d 26de var hun noget bedre. Hun gav mig sin Salmebog, som hun bestandig havde for sig, men som hun nu følte at hun ikke mere kunde bruge - men føiede dog til at hvis hun skulde blive noget raskere igjen havde hun jo det andet exemplar, som ogsaa stadig laae hos hende. Hun reciterede meget smukt og klart Begyndelsen af Richardts Digt om Erdrals Dal.

Torsdag d 27de var der ikke synderlig Forandring og jeg kunde tro at det endnu kunde vare nogen Tid, og gik derfor med til Jubilæumsfesten for Emma Gad.

Idag Fredag d 28de Morgen var hun imidlertid meget ringere og laae stille hen. Hun kunde dog kysse paa Fingeren til mig da jeg gik.

I aften var Lauritz der med Hustru og sagde at nu gik det stærkt ned ad Bakke og han troede at dette kom hun ikke over. Hun ligger stille og siger Intet uden stadig Ja - Ja - Ja og seer sød og kjærlig ud.

Mandag d 17 Juli var den sidste Dag hun var oppe.

4 Uger efter Mandag d 14 Aug døde hun Kl. 5, 5

Om Søndagen d 6te var jeg paa Frederiksborg til Taffel. Kongen talte

længe med mig ogsaa om min Moder og bad mig hilse hende.
Om Formiddagen da jeg besøgte hende sagde jeg at Kongen havde bedt mig at hilse hende.
Hun svarede "Man skal være ydmyg"!
Hun var den Dag saa svag at Laur. sagde at havde det været enhver Anden vilde man sige at nu kunde der kun være Tale om at leve en Dag eller to.
Onsdagen blev hun vild og uregerlig og slog omkring sig.
Torsdag og Fredag var noget roligere.
Fredag Form talte jeg sidste Gang med hende.
Om Aftenen kom Jacobine, som var den sidste hun talte med. Hun sagde

da Jacobine gik Jacobine skal have en Høne hver Maaned (eller var det Uge?)
Om Lørd Fredag Aften blev vild igjen og Lauritz kom ind fra Humlebæk. Han sagde svarede da jeg sagde til ham at nu var der vel ikke mere nogen Opblussen til Livet mulig. "Nei nu maa vi ikke ønske at hun lever en Time længere.
Om Lørdagen 12te, Søndag 13de Mandag 14 Aug kjendte hun mig ikke.
Kl. 5½ fik jeg Telefonbud i Glyp at det nu var paa det Sidste.
Jeg tog en Bil og kom til hende Kl. 6 men da havde hun netop udaandet rolig og stille.
Hviiil i Fred min kjære Moder.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Carl Jacobsen
By Carlsberg.

Laura Jacobsen

Idag er det klart at det nu længe
startet imod Gudens, og hun vil
siger hun at tale om og tænke paa sin
Død som gaar nu forvekslingen.

Den 29 August fejrede hun sammen med alle
Pamiliens den gamle.

I Begyndelsen af September rejste hun et
det var saa lange tider at hun havde med
Adresser Weiss og et hun paa vilde se
hendes en Gang paa sin D:5.

Der blev da båret et lille Selskab Paa,

Det blev det sidste Selskab, og den sidste af
den lange Rekke Paa
'Paa' som er den: 1870 var 'Om Dage' den
var skrevet: Paa 1871. Den 17 Februar 1871 var
en Paa og den var stor Aften forsamling, da
min Paa og jeg kom lige til Aften efter et

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

et som indvies det første Ny Carlsberg
(Mellenbyggeriet) med det første Bryg.

Kort efter Saltsødet med H. W. blev min
Moder syg og næste gave til sørg, som var
ikke ned i Stuen.

Hun blev dog stadig bedre indtil den 10-10
on Onsdag fik et saa stærkt Anfald at
vi troede at det var Døden.

Hun rettede sig dog hurtigt i de følgende Dage,
men da hun senere kom op kunde hun ikke
staa eller gaa uden Hjælp.

Den 24-12-10 Dage efter mit store Møde i Posthoved
selskabet blev hun besejret ned - Døden
stuen og vi fejrede videt Julejuleaften sammen.
Hun var nu saa flink og saa saa roligt og var
hun ikke kunde mit saa godt ned Løse.

Frede den 13de Januar sad hun i sin Stol i
Dødsstuen da jeg besøgte hende.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Lørdag 14 saa jeg bade i St. Men fik en
Aften et Anfald (Svimmelhed) eller Nerviøsitet
og maatte holde Senge, men ^{de fleste} var ^{ikke} i tvivl om
flink og rask, som sædvanlig, god n.

Jeg var her som næsten altid.

Søndag 18 havde jeg været lidt uvel og sløvet
men her var det flink da jeg om Fredagen viste her

Tirsdag 20. Men her toft et Anfald i nat. Det
er fulde, som staver unpleasent.

Jeg viste her de 11te, her toft mig for
næst og nu god n. Men her var der et
jeg maatte skrive saa Toule i dag kunde her ikke
saa det rigtigt.

Men rettede sig imidlertid i de følgende
Dage, men var dog ofte uvel, dog i St. under den
end at her oppe ofte havde lige fide lide af her.
de Toje Beretninger, navnlig om Nordjyske af
sine Bie dele. Men her var det af i bade sidde mig (4)

Paris (4) i St. i Lovkommissionen om 5 sider af heres Stue.
Endnu i Tirsdag den 23 April og Mandag
var her saa livligt, at man kunde tro at
her ender kunde leve en Tid.

Natten imellem Mandag 24 og Tirsdag blev her
næst dærlig. Lærte Dyrer som blev til det

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

on Morgen mente et Løgn var lidt uretligt og
at der var noget Indflydelse herover til. Der
var stort Pæle Omløb og Tid var 120. og Penge
i den måned 40°

Onsdag Morgen 26te var hun noget der den
Næste var mig sin Omløb, som hun bestod
hvorde for mig, men som hun var faldt at hun
ikke var kunde dog - men gjorde dog det at
hvis hun skulde blive noget raskere igen så
kun jo det andet Exemplar, som også stadig
lære der her. Men resten de noget smalle
og Høst Nyheder og Næste Digt og Tiden.
Lær Gel.

Torsdag 27te var den ikke synderlig Forandring og
jeg kunde tro at det endnu kunde være noget
Tid, og jeg derfor med til Jubilæumsfesten for Emma
Jod.

Idag Fredag 28te Morgen var hun imidlertid meget
ringere og blev stille her. Hun kunde dog høre for Penge
til mig da jeg gik

Søften var Lauritz den med Hesten og tog de at var lidt
det stærkt ved id Bath og han troede at dette
kun han ikke var. Hun ligger stille og siger Jantet
uden stadig Ja - Ja - Ja og ser sid og hører ud

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Mandag d 17 Juli var den sidste Dag
hun var opp.

4 Uger efter Mand. d 14 Aug, døde hun K 5:35
Om Søndag d 6^t var jeg paa Prediken
til Tuffel. Kongen talte lang med mig
opaa om min Moder og bed mig, hvilke
sunde.

Om Mandag da jeg besøgte hende
sagde jeg et Kongen hende lidt om
et hilsen hende.

Hun svarede „Man skal være
ydsmyg!“

Hun var den Dag saa rolig at Laur.

sagde et hende det var et er hoes
Arde vilde man sig et en skun-
de der hun var Telt om et leve
en Dag eller To

Onsdagen blev hun vild og usynlig
og slog omkring sig.

Torsdag og Fredag var noget rolige
Fredag Form talte jeg sidste Gang
med hende

Om Aftenen kom Jacobine; sa sa
den sidste hun Talt med. Hun sagde

da Jacobin jfr. Jacobin skal han
en Mine hver Maan) (de var det
lige?)

Om Lørd Fredag Aften blev han
vakt op af Læringsen som ind fra
Høndebæk. Han sagde: "være de da
jfr sagde til han at nu var der
vel ikke mere nogen Opblussen til
Livet mulig." "Nei nu mere vi ikke
ikke at han lever en Tinner Lørdag."

Om Lørdag ^{12^{te}} Lørdag ^{17^{te}} Mandag ^{14^{te} Aug.} Lørdag
mit ikke.

At 5te fik jeg Telefon bud i Sjøen at
det nu var gaa det Lidt til.
Jeg tog en Bil og kom til Lørdag 16te
men da havde han været ude og
voly og stille.

Hvil i Fred min Høne Moder.

Han blev hentet Lørdag aften om
Tirsdagen og blev bopæret i Reykjavik
Onsdag 16 August.